

'Broers en zussen moeten bij elkaar blijven'

De zussen Van der Meij; Kim-Lian, Kelly en Dionne vieren op 30 september Nationale Broer en Zus-dag. Een band die superbelangrijk is als je opgroeit in een liefdevol gezin, maar misschien nog wel meer als je door omstandigheden niet thuis kunt blijven wonen.

Hoe sterk is jullie band als zussen?

Kim-Lian: "Wij hebben met zijn drieën een enorm sterke band. Die band is de basis van hoe ik in het dagelijks leven sta. Het geeft veiligheid en vertrouwen. Ook al zijn we soms ver van elkaar, die band is er altijd. Als we elkaar spreken is het alsof we nooit uit elkaar zijn geweest."

Kelly: "Voor mij is het ook belangrijk. Ondanks de afstand merk ik dat we alle drie de behoefte hebben om betrokken te blijven in elkaars leven. Het afgelopen jaar heb ik Kim regelmatig gebeld en dan legt ze heel lief Tarotkaarten voor mij."

Kim-Lian: "Je hebt hetzelfde meegemaakt. We komen uit hetzelfde nest. En hebben de scheiding van onze ouders samen doorgemaakt. We kennen elkaar door en door en hebben maar een half woord nodig. Of alleen een blik en we weten hoe we erin staan, wat we voelen en denken. We kunnen totaal vrij met elkaar zijn, 100 procent puur onszelf, dat is een heerlijk gevoel."

Kelly: "Ik heb precies hetzelfde, het is schaamteloos. Het is fijn dat je maar een paar woorden nodig hebt, een blik. Of als je tegen dingen aan loopt van vroeger of nu, je niet alles hoeft uit te

leggen. Herinneringen, vakanties, ruzies, vriendjes, vriendinnetjes. Het is hartstikke fijn dat je dat met elkaar kunt delen."

Hoe kijken jullie terug op je jeugd?

Kim-Lian: "Wij hebben een fijne jeugd gehad. We komen uit een druk, liefdevol gezin. Met een opa en oma die bij ons in huis woonden. Kelly is vier jaar jonger. Ik ben haar altijd als mijn kleine zusje blijven zien. Ook al is ze nu een volwassen vrouw die haar eigen keuzes maakt. Ik voel nog altijd heel sterk de opdracht om haar te beschermen."

Kelly: "Elke fase is anders. Nu is dat leeftijdsverschil niet meer belangrijk, maar als je 16 en 12 bent merk je dat. Naarmate we ouder worden, wordt die onderlinge band alleen maar leuker."

Zie je die band ook bij je eigen kinderen?

Kim-Lian: "Ik heb twee jongens en een meid en jongens zijn echt anders. Wij waren met drie meiden, het was een kippenhok thuis. Eén badkamer, 3 meiden en mijn moeder.

Het was duwen en trekken: wie mag er voor de spiegel, wie heeft de borstel, het scheermes, haha. Met de jongens is het stoeien, competitief. Mijn dochter is meer verlegen, dat heeft ze van haar vader, zij wil graag haar privacy. Dat kenden wij thuis helemaal niet, wij deelden alles."

Kelly: "Heel vrij waren we. Als je uit een gezin komt met meerdere kinderen leer je om te delen. Je daagt elkaar uit, maar je zoekt elkaar ook op voor genegenheid. Je kruipt bij elkaar in bed, dat deden wij vroeger ook."

De zussen Kim-Lian en Kelly.

Kim-Lian, is dat ook de reden waarom SOS Kinderdorpen – waar jij ambassadeur van bent – het Nederlandse pilot-project Simba Familiezorg heeft opgezet?

Kim-Lian: “Soms denken we dat SOS Kinderdorpen alleen buiten de grenzen nodig is, maar in Nederland is ook winst te halen. Het is een universeel probleem als kinderen niet in hun thuissituatie kunnen wonen, bij hun eigen familie. Of dat nou in Afrika is, een Oostblokland of Nederland. Dat is hetzelfde gevoel en hetzelfde probleem.”

Want het doel is om families bij elkaar te houden?

“Wereldwijd zet SOS zich in om ervoor te zorgen dat kinderen kunnen opgroeien in een liefdevolle familie, het liefst hun eigen familie. Daar zijn familieverstevkende

‘Als je liefdevol opgroeit, kun je dat doorgeven’

programma’s voor, waarbij ze een heel gezin helpen. Maar als het niet anders kan, dan kan een kind opgevangen worden in een SOS familie in een kinderdorp, en is het belangrijk dat kinderen uit één gezin bij elkaar blijven.”

Waarom heb jij jouw naam aan SOS Kinderdorpen verbonden?

“Ik ben destijds met Jan Smit, die ambassadeur was, meegereisd naar een SOS kinderdorp in Macedonië. Ik wilde het met mijn eigen ogen zien, zodat ik er echt achter kon staan. Je moet je voorstellen dat het voor een kind al zo traumatisch is dat je geen vader of moeder meer hebt die voor je kan zorgen, als je dan ook nog eens van je broer of zus gescheiden wordt... Dat is het

enige stukje nog dat veiligheid en vertrouwen geeft.”

Hoe ziet een kinderdorp eruit?

“Dat is verschillend. Maar meestal zijn er 10 tot 15 familiehuizen waar de kinderen wonen met hun SOS moeder. Daarnaast is er vaak een sportveld, een crèche, een basisschool en een medische faciliteit. Deze zijn ook toegankelijk voor kwetsbare kinderen en families uit de omgeving van het dorp.”

Wie zijn de moeders die voor de kinderen zorgen?

“Moeders bij wie je je direct thuis voelt, lieve warme vrouwen. Zij begeleiden de ontwikkeling van elk kind en doen dit met de bezieling van een moeder en met de professionaliteit van een kinderverzorger. Ze zijn heel erg betrokken, ook als de kinderen uit huis gaan houden ze contact. Net als bij een ‘gewone’ familie.”

Hoe kunnen we zelf een steentje bijdragen?

“Ik hoop dat lezers denken: wat een mooi verhaal, daar wil ik meer over weten. Dan kun je naar de website www.soskinderdorpen.nl gaan en als je iets kan geven, kan ik je garanderen dat het bij SOS Kinderdorpen op een hele goede en mooie plek terecht komt. Alle hulp is welkom, want er is nog veel te doen en er zijn veel kinderen die het nodig hebben.”

FAMILIES VERSTERKEN IN NEDERLAND

Tot voor kort werkte SOS Kinderdorpen alleen aan projecten voor kinderen in andere landen. Maar ook in Nederland leven kinderen zonder veilig thuis. Uit onderzoek blijkt dat ongeveer 50 procent van uithuisgeplaatste broertjes en zusjes niet samen worden opgevangen. Samen met professionele partners is SOS Kinderdorpen gestart met de pilot Simba Familiezorg, gericht op familieverstevking. Dankzij de steun van de Nationale Postcode Loterij, waarmee

de pilot volledig is gefinancierd, werkt SOS Kinderdorpen nu aan een veilig thuis voor kinderen. Broertjes en zusjes worden samen opgevangen. En hun ouders krijgen intensieve begeleiding om de thuissituatie zo te veranderen dat zij de zorg mogelijk weer kunnen overnemen.

Mogelijk gemaakt door:

